

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 87 i Rettens procesreglement, herunder enhver intervenients sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i denne sag nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om afslag på aktindsigt i Kommissionens konsekvensanalyserapport og udtalelsen fra Udvalget for Konsekvensanalyse om revisionen af den EU-retlige ramme for miljøinspektioner og -overvågning på nationalt plan og EU-plan.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat tre anbringender, som i det væsentlige er identiske eller svarer til dem, der er gjort gældende i sag T-424/14, ClientEarth mod Kommissionen.

Sag anlagt den 16. juni 2014 — Brugg Kabel og Kabelwerke Brugg mod Kommissionen

(Sag T-441/14)

(2014/C 303/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Brugg Kabel AG (Brugg, Schweiz) og Kabelwerke Brugg AG Holding (Brugg) (ved advokaterne A. Rinne, A. Boos og M. Lichtenegger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Artikel 1, nr. 2), og artikel 2 litra b), og — for så vidt som den vedrører sagsøgerne — artikel 3 i Kommissionens afgørelse af 2. april 2014 i sag AT.39610 — Power Cables annulleres i henhold til artikel 264, stk. 1, TEUF.
- Subsidiært nedsættes den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt i artikel 2, litra b), i Kommissionens afgørelse af 2. april 2014 i sag AT.39610 — Power Cables efter Rettens skøn i henhold til artikel 261 TEUF og artikel 31 i forordning nr. 1/2003.
- Europa-Kommissionen tilpligtes i medfør af artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement under alle omstændigheder at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført seks anbringender.

1. Første anbringende: en tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang, idet der ikke er meddelt aktindsigt, og idet anmodningen om oplysninger og meddelelsen af klagepunkter er affattet på engelsk
 - Sagsøgerne har i denne sammenhæng bl.a. gjort gældende, at Kommissionen ved aktindsigten burde have behandlet udtalelser fra de andre adressater på klagepunktsmeddelelsen på samme måde som andre muligvis diskulperende dokumenter.
 - Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at i tilfælde med en samlet og fortsat, henholdsvis enkelt og vedvarende overtrædelse udgør aktindsigt i udtalelser fra andre involverede på klagepunktsmeddelelsen det procesretlige modstykke til tilregnelser af andre deltagendes overtrædelser.
 - Sagsøgerne har derudover gjort gældende, at disse som virksomheder med sæde i den tysksprogede kanton Aargau (Schweiz) havde ret til at udveksle korrespondance med Kommissionen på tysk, da der er tale om et officielt sprog eller endog arbejdsprog for Kommissionen.

2. Andet anbringende: Kommissionen har ikke kompetence i forbindelse med tredjelandsovertrædelser, der ikke påvirker EØS.

— Sagsøgerne har i denne forbindelse anført, at et generelt udsagn om, at der foreligger en samlet og fortsat, henholdsvis enkelt og vedvarende overtrædelse, ikke er tilstrækkelig til at begrunde en kompetence for Kommissionen i forbindelse med tredjelandsovertrædelser. Derimod skal Kommissionen også i et sådant tilfælde detaljeret undersøge projekter eller adfærd uden for EØS for deres direkte, væsentlige og forudsigelige påvirkninger af EØS.

3. Tredje anbringende: en tilsidesættelse af uskyldsformodningen ved en forrykkelse og udvidelse af beviskravene i forbindelse med en samlet og fortsat, henholdsvis enkelt og vedvarende overtrædelse

— Der er ikke tale om samlede overtrædelser, navnlig hvad angår land- og havkabler. Der er således hverken tale om identiske varer og tjenesteydelser eller identiske fremgangsmåder, og der er alene tale om delvis sammenfald mellem de deltagende virksomheder og fysiske personer. Derudover savner overtrædelserne komplementaritet.

— Kommissionen skal for hver virksomhed fremlægge individuelle beviskraftige og overensstemmende beviser for overtrædelserne, navnlig med hensyn til påbegyndelsen af deltagelsen, men også den uafbrudte varighed heraf.

— Ved en alene delvis og indirekte deltagelse i en samlet og fortsat, henholdsvis enkelt og vedvarende overtrædelse skal Kommissionen konkret bevise, at den berørte virksomhed ønskede at bidrage til samtlige fælles mål, og at den havde kendskab til de andre deltageres samlede øvrige retsstridige adfærd inden for rammerne af den fælles plan, eller at den med rimelighed kunne forudse denne. Eftersom Kommissionen ikke, eller kun delvis, har kunnet føre dette bevis, burde den ikke have holdt sagsøgerne ansvarlig for den samlede konkurrencebegrænsende adfærd.

4. Fjerde anbringende: en tilsidesættelse af undersøgelses- og begrundelsespligten ved urigtig fastlæggelse af faktiske omstændigheder og urigtig gengivelse af beviser

— Det er sagsøgernes opfattelse, at afgørelsen beror på en række faktiske antagelser, med hensyn til hvilke Kommissionen ikke har ført beviskraftige og overensstemmende beviser. Navnlig med hensyn til den angivelige påbegyndelse af sagsøgernes deltagelse har Kommissionen gengivet beviser urigtigt, draget spekulative konklusioner og set bort fra alternative forklaringer, der er mindst lige så plausible.

— Endvidere er afgørelsen selvmodsigende, eftersom den i konklusionen fastslår en enkelt og vedvarende overtrædelse, men begrunder en samlet og fortsat overtrædelse.

5. Femte anbringende: en tilsidesættelse af materiel ret ved en urigtig anvendelse af artikel 101 TEUF, henholdsvis EØS-aftalens artikel 53

Kommissionen har tilsidesat artikel 101 TEUF, henholdsvis EØS-aftalens artikel 53, idet den ved anvendelse af det retlige begreb en samlet og fortsat, henholdsvis enkelt og vedvarende overtrædelse har tilregnet sagsøgerne andre deltagende virksomheders aftaler, som sagsøgerne objektivt set ikke var i stand til at deltage i.

6. Sjette anbringende: misbrug af skønsbeføjelse ved en urigtig udmåling af bøden

— Undtagelsen fra grundreglen i bøderetningslinjernes punkt 13 ved fastlæggelsen af referenceåret er vilkårlig, især da den ikke er begrundet tilstrækkeligt.

— Det er endvidere selvmodsigende og i strid med forbuddet mod *ne bis in idem* at tage udgangspunkt i en samlet og fortsat, henholdsvis enkelt og vedvarende overtrædelse ved bestemmelsen af overtrædelsens grovhed i forbindelse med beregningen af grundbeløbet, hvilken overtrædelsens grovhed fastsættes ensartet til 15 %, og samtidigt fastsætte et yderligere tillæg på 2 % for deltagelse i visse dele af dette samlede kartel. Kommissionen burde allerede i grundbeløbet have taget hensyn til den omstændighed, at sagsøgerne ikke var ansvarlig for det samlede kartel.

- Ved en klassificering af sagsøgerne som bi- eller marginaldeltagere burde Kommissionen have taget udgangspunkt i sagsøgernes faktiske rolle i kartellet, og ikke i det tilfældige og betydningsløse antal af beviser.
- Sagsøgerne har endvidere anført, at bødenedsættelsen på 5 % er utilstrækkelig, og den afspejler ikke forskellen mellem kartelorganisatorernes og hoveddeltagernes betydning og de kun i meget begrænset omfang deltagende sagsøgers betydning.

Sag anlagt den 12. juni 2014 — Furukawa Electric mod Kommissionen

(Sag T-444/14)

(2014/C 303/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Furukawa Electric Co. Ltd (Tokyo, Japan) (ved solicitors C. Pouncey, A. Luke og L. Geary)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsens artikel 1, stk. 9, litra a), annulleres i det omfang, det deri fastslås, at en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, som Furukawa deltog i, fandt sted i perioden fra den 18. februar 1999 til den 30. september 2001. Subsidiært annulleres afgørelsens artikel 1, stk. 9, litra a), i det omfang, det deri fastslås, at en overtrædelse, som Furukawa, deltog i, begyndte den 18. februar 1999 og/eller, at Furukawas direkte deltagelse i nogen overtrædelse fortsatte efter den 30. september 2001.
- Afgørelsens artikel 2, litra n), annulleres, og/eller bøden nedsættes væsentligt.
- Det fastslås, at hvis Retten afsiger dom i det søgsmål, som VISCAS Corporation har anlagt, og derved nedsætter den bøde, der ved afgørelsens artikel 2, litra p), er blevet pålagt for VISCAS Corporations overtrædelser, og som Furukawa er solidarisk ansvarlig for, er Furukawa berettiget til en tilsvarende nedsættelse af det bødebeløb, som selskabet er solidarisk ansvarlig for.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med dette søgsmål nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 endelig af 2. april 2014 i sag AT.39610 — Højspændingsledninger.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 og/eller forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ ved at fejlkaraktarisere den adfærd, der fandt sted i perioden fra den 18. februar 1999 til den 30. september 2001. Sagsøgeren har gjort gældende, at:
 - Kommissionen ikke har godtgjort eksistensen af en overtrædelse, der omfattede sagsøgeren, som beskrevet i den anfægtede afgørelse, for denne periode, og
 - subsidiært, at Kommissionen ikke har godtgjort, at en overtrædelse, som sagsøgeren deltog i, begyndte den 18. februar 1999.